

[Edvard Sørensen.]

standse sit Arbejde. Jeg tager dette som Udtryk for, at det er Regeringen, der standsede Arbejdet, og ikke Udvalget selv. Jeg ser ikke Berettigelsen af, at det er Regeringen, der har Føringsen i en saadan Kommission eller et saadant Udvalg. Ja, hvis det var en Kommission, der var nedsat af Regeringen, men det er det jo ikke, det er en Kommission, der er nedsat paa Baggrund af et Forslag, mit Parti stillede i Fjor Vinter, et Forslag, der blev tiltraadt af samtlige Partier her paa Rigsdagen. Det vil sige, det er et Udvalg, Rigsdagen har nedsat, og derfor maa efter min Opfattelse et saadant Udvalg føre sit Arbejde til Ende og ikke standse, fordi der kommer en Skitse fra et andet Ministerium, som tager Sigte paa en Udligning paa et andet Grundlag end det, der arbejdes med i dette Udvalg eller denne Kommission.

Det var ikke mange saglige Bemærkninger, Socialministeren havde at gøre til Venstres Forslag. Det eneste, Ministeren ankede over, var, at vort Forslag vilde føre med sig, at Frederiksberg og Gentofte Kommuner ikke fik saa stor en Merudgift, som man kunde ønske. Ja, men det maa i saa Fald betyde, at disse to Kommuner ikke har saa store Indkomster, som man i Almindelighed gaar ud fra, at de har, for de $\frac{2}{3}$ af Byrderne falder paa ... (Indenrigsministeren ler) ... jeg kan se, at Indenrigsministeren forstaar det ikke. Naar $\frac{2}{3}$ af Udgifterne falder paa Indkomsterne, og Byrderne efter Ministerens Forklaring bliver for smaa i disse to Kommuner, kan det kun betyde, fordi man flytter langt den største Del af Byrderne over paa Statsindkomsten, at disse Indkomster i disse to Kommuner ikke er saa store, som man almindeligvis giver dem ud for, for vort Forslag vil virke saadan, at de Kommuner, der har de store Indtægter, vil faa den store Refusion til det mellemkommunale Refusionsforbund.

Det glædede mig at høre Socialministeren udtale, at hvis der ikke skulde komme noget ud af de Forslag, der foreligger her, vilde Udvalget gaa i Arbejde igen. Jeg haaber, at Udvalget i saa Fald gør sit Arbejde færdigt og møder med Forslag paa de Omraader, hvor mit Parti har stillet Forslag her, nemlig angaaende Ændringer i Refusionsordningen og paa andre Omraader.

Jeg vil slutte med endnu en Gang at sige, at mit Parti er villigt til at gaa ind i et Arbejde paa den Linie, jeg skitserede i min første Tale, men at det er mit Haab, at man, indtil man kan finde et Grundlag,

paa hvilket man kan enes — og der er ingen, der tror, heller ikke Ministeren, at vi kan gøre dette omfattende Forslag færdigt fra nu af til den 1. April —, vil gennemføre enten hele Venstres Forslag eller i alt Fald Dele deraf, saaledes at de Kommuner, der i Dag sidder med de anspændte Budgetter, med de store Vanskeligheder, kan faa noget af den Lettelse, som de er berettiget til, noget af den Lettelse, som før eller senere maa gennemføres.

Socialministeren (*Ludvig Christensen*):

Naar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen faar Fortrykket af, hvad der er sagt her i Dag, vil han opdage, at han har beskyldt mig for at have sagt noget, jeg ikke har sagt. Jeg har sagt, at jeg forstod Udvalgets Standpunkt, at man ikke ønskede at fortsætte, og at jeg fandt Venstres Krav om at faa andre Forslag end de af Ministeriet foreslaaede gennemført mindre rimeligt, idet det ikke kan være saaledes, at der sidder to Ministerier og arbejder hver paa sin Linie. Det maa være Regeringen, der har Føringsen, har jeg sagt, og derfor maa det ogsaa være Regeringen, der, naar et saadant Udvalg hører op med sit Arbejde, i øvrigt uden Paavirkning fra Regeringen, har Afgørelsesretten med Hensyn til, hvorvidt der skal arbejdes paa to Linier.

Jeg synes, at det ærede Medlem slap forfærdelig daarligt fra sit Forsvar for Frederiksberg og Gentofte. Som ethvert Barn i Frederiksberg, København og Gentofte ved, ligger de store Indtægter og de store Formuer i de to Kommuner fremfor i København, og derfor kan det ærede Medlem være ganske sikker paa, at min Karakteristik af Virkningerne af Venstres Forslag er fuldkommen rigtig.

Første Næstformand (*Vanggaard*): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Den højtærede Socialminister gentog nu, hvad han i første Omgang sagde: Det er Regeringen, der har Føringsen. Ja, hvad ligger der deri? Jeg tror ikke, jeg har tillagt denne Udtalelse større Betydning, end den skal have. I dette, at Regeringen har Føringsen, maa ligge, at den ogsaa bestemmer, naar et Arbejde skal afsluttes.

Hvad angaar den daarlige Forklaring, Socialministeren mente, jeg havde givet vedrørende Frederiksberg-Gentofte, maa jeg sige, at jeg forstaar ikke Socialministeren. Efter den Fordelingsregel, vi har,